

555.

Z Kobyli.

Ři-ho-va Anička do-sta-la ve-li-ce, že si roztr-
 ha-la svá-te-ční stře-ví-ce.

Řihova Anička
 dostala velice,
 že si roztrhala
 sváteční střevíce.

Bili ju, bili ju,
 bili ju stoličkú,
 že sobě chodila
 v svátečním oplíčku.

556.

(Píseň ponocného.)

Z Kopřivnice.

Dvanast hodin je - dna štvrť, by - la mnohým lu - ěm smrť;
 hdě se dě - li Bůh vi sam, už ně - při - jdě ža - den k nam.

Dvanast hodin jedna štvrť,
 byla mnohým ludom smrť;
 hdě se děli, Bůh vi sam,
 už nepřijde žaden k nam.

Mam-li statek, žadam vic,
 s sebu něodněsu nic
 před sudce před přisneho,
 sudiť budě každeho.

Jeden přijde, vyjde zas,
 druhý přijde, vyjde zas,
 třetí přijde, vyjde zas,
 a tak mině všecken čas.

Bohu služiti dobře jest,
 vzdavat mu chvalu i čest,
 milovat ho srdcem svym,
 tak nězmyli žaden s tym.